

**Róża Miklaszewska-Balcer, Anna
Grossman, Danuta
Piotrowska, Wojciech
Piotrowski, Wiesław Zajączkowski**

**Gąsawa, woj. bydgoskie. Stanowisko
2**

Informator Archeologiczny : badania 21, 81

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DUBECZNO
woj. chłabińskie
Stanowisko 1

patrz
epoka brązu

GASAWA
woj. bydgoskie
Stanowisko 2

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadzili mgr mgr Róża Miłkaszewska-Halcer,
Anna Grossman, Danuta i Wojciech Piotrowscy, Wiesław
Zajączkowski. Finansowało PMA w Warszawie. Cmentarzysko
kultury łużyckiej z okresu halenckiego.

Prace miały charakter ratowniczy ze względu na zagrożenie przez budowę domków jednorodzinnych. Stanowisko położone jest na niewielkim wzniesieniu usytuowanym na południe od wyraźnie górującego nad otoczeniem wzgórze, na którym zlokalizowano bliżej nierozpoznaną osadę otwartą kultury łużyckiej /ustalenia ASP/. Cmentarzysko znajduje się w odległości około 1,8 km w linii prostej od osady obronnej kultury łużyckiej /stanowisko 4/ w Biskupinie.

Przebadano obszar o powierzchni 907 m² odkrywając 91 grobów kultury łużyckiej. Występowały one na różnych głębokościach /od 15 do 60 cm od pow. ziemi/. W dwóch przypadkach zarejestrowano dwa poziomy /groby nr 4 i 19 oraz groby nr 6 i 20/ - dwie fazy użytkowania cmentarzyska /?/. Były to groby popielnicowe /tylko grób nr 91 bezpopielnicowy - przepalone kości znajdowały się obok naczyń w wypełnisku całej jamy/. Na wyposażenie grobu składała się popielnica przykryta misą odwróconą dnem do góry /w kilku przypadkach jest więcej niż jedna/, obok której występowały naczynia-przystawki przeciętnie w ilości 2-5 lub więcej /np. grób nr 17 - 21 naczyń, grób nr 57 - 14 naczyń, groby nr 2, 27, 40, 46 - 11-12 naczyń/. Są to najczęściej naczynia wazowate, czerpaki, amfory, misy. Często są one zdobione - głównie ornamentem geometrycznym w postaci linii, trójkątów, kresek, kółek i punktów. Niektóre misy posiadały dekorację rytą we wnętrzu lub zdobioną brzeg wylewu. Do ciekawych form ceramicznych można zaliczyć naczynia doniczkowate z wylewem akształtowanym w dzióbek zaakcentowanym wewnętrznie naczynia przy wylewie dwoma listwami plastycznymi. Wewnętrzne ścianki naczyń pokryte są w całości ornamentem paznokciowym /grób nr 3/. W kilku grobach znaleziono kamień /groby nr 7, 17, 25/ oraz ozarkę na wysokiej nóżce /grób nr 57/.

W trakcie badań cmentarzyska znajdowano w grobach /głównie w popielnicach/ drobne przedmioty brązowe. Były to m.in. szpile z żeberkowaną główką /jedna z ornamentowanym trzpieniem/, igła, pierścionki /jeden ornamentowany/, kółka brązowe, zawieszka, skręty z drutu, taśmy, paciorek. Do ciekawych znalezisk zaliczyć można trójkątny amulet kamienny z otworem /grób nr 2/ czy glinianą grzechotką /grób nr 99/.

Na podstawie form naczyń i sposobu ich ornamentowania stwierdzono, że przebadana część cmentarzyska pochodzi z okresu halenckiego C, a niektóre formy nawiązują do końca epoki brązu.

Materiały wraz z dokumentacją złożono w PMA w Warszawie.

Badania będą kontynuowane.

GNIEZNO
woj. poznańskie
Stanowisko 14

patrz
wczesne średniowiecze